

[Ømann.]

arbejdskrævende, hvor de mindre kloge, der ikke er omhyggelige med de regnskabsmæssige og skattemæssige formalia, let kan gribes i de misbrug, som jo ordningen frister til over evne? Det er en ordning, hvor de kloge kan komme igennem ved hjælp af passende revisorbistand, uanset om der er noget som helst bindende i arrangementet, hvad angår kvantum eller pris.

Denne ordning har længe været en skamplet på dansk skattelovgivning. Jeg konstaterer med interesse, at selv de radikale er uenige heri. Vi kunne have været ude over besværlighederne med denne ordning og de besværligheder, som afviklingen af denne skattecredit naturligvis giver, hvis ikke VKR havde haft så overmåde travlt med næsten som deres første regeringshandling at genindføre denne såkaldte afskrivning. Nu vel, nu bliver den afskaffet én gang mere, og det hilser jeg med tilfredshed. Jeg kan også tiltræde, at man spreder afviklingsperioden ud over 3 år i forhold til de 2, der oprindeligt var foreslået.

Men så blev der nævnt noget om maskinafskrivningerne, og dér vil jeg gerne sige, at når jeg udtalte mig så afgjort imod dem, var det, fordi jeg synes, der var sket noget, siden vi senest talte om afskrivningsmæssige lettelser for industrien; det går jo tilbage til forhandlingerne i forbindelse med den ekstraordinære importafgift. Der er sket det, at der i forvejen i økonomien nu er indbygget så mange ekspansive momenter, at det ville være en forkert politik og en uhensigtsmæssig politik at give ekstra afskrivningsmuligheder. Og når den radikale ordfører nu kræver en fast holdning fra regeringens side, vil jeg dertil bemærke, at en holdning, der er fast, når forholdene i omverdenen ændrer sig, er vist ikke nogen god og hensigtsmæssig politisk holdning.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg kan godt deltage i beklagelsen af, at forslaget om forbedring af maskinafskrivningerne ikke behandles samtidig med dette forslag og på en positiv måde; det har jeg absolut haft et ønske om, og det har regeringen haft et ønske om, ellers havde vi jo ikke fremsat forslaget.

Men det er ikke rigtigt at sige, at nu skifter man pludselig politik, skønt intet er for-

andret. Der er jo dog sket noget. Der har været en spareplan i mellemtiden, og der er også sket noget andet, som i øvrigt er kommet stærkt frem ved de samråd, jeg har deltaget i i udvalget, fra nogle af de partier, som i dag beklager denne udskydelse — og jeg vil gerne lægge meget stor vægt på, at det kun er en udskydelse, der sker, af forbedringen af maskinafskrivningerne. Det er både min og regeringens faste overbevisning, at man bør gennemføre en forbedring for industrien på maskinområdet, men man kommer jo heller ikke uden om, at der har været nogen tvivl om, hvorvidt tidspunktet var rigtigt for at gennemføre en så kraftig forbedring som den, der var tale om. Det er også kommet frem i de samråd, jeg har deltaget i, hvor man har sagt til mig fra anden side, altså ikke fra hverken socialdemokratiet eller SF, at det var måske tvivlsomt, om situationen, højkonjunkturen, nu også gjorde det så nødvendigt med disse forbedrede afskrivninger. Jeg har dertil sagt, og det gjorde jeg vist også ved første behandling af lovforslaget, at jeg anså det ikke selv som et konjunkturforslag, men som et forslag til en langsigtet forbedring for industriens vedkommende, sådan at jeg ville af finde mig med, at det blev gennemført, selv om der var en højkonjunktur, men der er altså kommet en spareplan imellem. Man har fra alle sider sagt, at nu skulle der strammes, og der skulle strammes ganske gevaldigt til over det hele, og det har så betydet, at vi har ment, at så kunne lovforslaget om ændring af afskrivningsloven godt vente, så kunne vi godt udskyde dets gennemførelse, til vi var inde i en lidt mere rolig konjunkturudvikling. Det er altså forklaringen på det.

Dette ændrer ikke ved selve det forhold, at nedskrivning på bindende kontrakt er og bliver en uting. Jeg bemærkede med megen interesse hr. Jens Peter Jensens udtalelser heroppefra om, at han havde troet, finansministeren havde gehør ikke bare for violinen, men også for gennemførelse af en nedtrapning over en 5 års periode, og hr. Jens Peter Jensen beklagede, at finansministeren altså ikke havde haft det. Jeg vil gerne stille det direkte spørgsmål til hr. Jens Peter Jensen, for jeg synes, det var en meget interessant udtalelse: betyder det, at hvis vi ændrer det til en 5 års periode, som også andre